

Den Europæiske Unions Tidende

C 91 I

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

63. årgang

20. marts 2020

Indhold

II Meddelelser

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Europa-Kommissionen

2020/C 91 I/01	Meddelelse fra Kommissionen Midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det nuværende covid-19-udbrud	1
2020/C 91 I/02	Meddelelse fra Kommissionen Vejledende note til medlemsstaterne vedrørende Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/402 om at gøre udførslen af visse varer betinget af fremlæggelse af en udførselstilladelse, senest ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/426	10

DA

II

(Meddelelser)

MEDDELELSER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

EUROPA-KOMMISSIONEN

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN

Midlertidige rammebestemmelser for statslige foranstaltninger til støtte for økonomien under det
nuværende covid-19-udbrud

(2020/C 91 I/01)

1. COVID-19-UDBRUDET, DETS VIRKNINGER FOR ØKONOMIEN OG BEHOVET FOR MIDLERTIDIGE
FORANSTALTNINGER

1.1. Covid-19-udbruddet og dets virkninger for økonomien

1. Covid-19-udbruddet er en alvorlig folkesundhedskrise for borgere og samfund i EU, hvor smitten nu har spredt sig til alle medlemsstaterne. Det er også et betydeligt chok for EU's økonomi og verdensøkonomien, og det er derfor afgørende, at medlemsstaterne og EU-institutionerne gør en koordineret økonomisk indsats for at afbøde de negative konsekvenser for EU's økonomi.
2. Chokket påvirker økonomien på forskellige måder. Der er et udbudschok som følge af afbrydelsen af forsyningskæder, et efterspørgselschok som følge af en lavere efterspørgsel hos forbrugerne og de negative konsekvenser af usikkerheden for investeringsplanerne samt konsekvenserne af virksomhedernes likviditetsproblemer.
3. De forskellige inddæmningstiltag, som medlemsstaterne har iværksat, herunder foranstaltninger til social distancering, rejserestriktioner, karantæne og nedlukning, skal sikre, at chokket bliver så kortvarigt og begrænset som muligt. Disse foranstaltninger har en umiddelbar indvirkning på både efterspørgsel og udbud og rammer virksomheder og arbejdstagere, navnlig inden for sundheds-, turisme-, kultur-, detailhandel- og transportsektorerne. Ud over de umiddelbare virkninger for mobilitet og handel påvirker covid-19-udbruddet også i stigende grad alle former for virksomheder i alle sektorer - små og mellemstore virksomheder (SMV'er) såvel som store virksomheder. Virkningerne mærkes også på de globale finansielle markeder, hvor der navnlig er bekymring over likviditetsforholdene. De er ikke begrænset til en bestemt medlemsstat, og de vil have en forstyrrende indvirkning på økonomien i EU som helhed.
4. Under de ekstraordinære omstændigheder, som covid-19-udbruddet har skabt, kan alle former for virksomheder blive ramt af en alvorlig mangel på likviditet. Både solvente og mindre solvente virksomheder kan stå over for en pludselig knaphed eller endda total mangel på likviditet. SMV'er er særligt udsatte. Situationen kan derfor have alvorlige økonomiske følger for mange sunde virksomheder og deres medarbejdere på kort og mellemlang sigt, men har også længerevarende virkninger, idet virksomhedernes overlevelse er på spil.
5. Banker og andre finansielle formidlere har en vigtig rolle at spille i indsatsen for at afbøde de økonomiske virkninger af covid-19-udbruddet ved at opretholde kreditstrømmen til økonomien. Hvis kreditstrømmen er stærkt begrænset, vil den økonomiske aktivitet falde kraftigt, efterhånden som virksomhederne får svært ved at betale deres leverandører og ansatte. På denne baggrund bør medlemsstaterne kunne træffe foranstaltninger til at tilskynde kreditinstitutter og andre finansielle formidlere til fortsat at spille deres rolle ved at fortsat at støtte den økonomiske aktivitet i EU.

6. Støtte, som medlemsstaterne yder i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF og i overensstemmelse med denne meddelelse, og som kanaliseres gennem banker som finansielle formidlere, vil direkte gavne disse virksomheder. En sådan støtte har ikke til formål at bevare eller genoprette bankernes levedygtighed, likviditet eller solvens. Ligeledes har støtte ydet af medlemsstaterne til banker i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), i TEUF som kompensation for direkte skader som følge af covid-19-udbruddet ⁽¹⁾ ikke til formål at bevare eller genoprette et pengeinstituts eller en filials levedygtighed, likviditet eller solvens. Derfor vil en sådan støtte ikke blive betragtet som ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige, hverken i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU (BRRD) ⁽²⁾ eller i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 (SRM-forordningen) ⁽³⁾, og den vil heller ikke blive vurderet i henhold til de statsstøtterelevanter ⁽⁴⁾, der gælder for banksektoren ⁽⁵⁾.
7. Hvis banker som følge af covid-19-udbruddet skulle få behov for direkte støtte i form af likviditetsrekapitalisering eller foranstaltninger vedrørende værdiforringede aktiver, skal det vurderes, om foranstaltningerne opfylder betingelserne i artikel 32, stk. 4, litra d), nr. i), ii) eller iii), i BRRD. Hvis sidstnævnte betingelser er opfyldte, vil den bank, der modtager en sådan direkte støtte, ikke blive ansat for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. I det omfang sådanne foranstaltninger skal afhjælpe problemer, der er knyttet til covid-19-udbruddet, vil de blive anset for at falde ind under punkt 45 i bankmeddelelsen fra 2013 ⁽⁶⁾, som indeholder en undtagelse fra kravet om, at aktionærer og efterstillede kreditorer skal være med til at dele byrden.
8. Ikke alene kan virksomhederne stå over for utilstrækkelig likviditet, de kan også lide betydelige tab på grund af covid-19-udbruddet. Covid-19-udbruddets ekstraordinære karakter betyder, at sådanne tab ikke kunne have været forudset, at de er af en væsentlig størrelsesorden, og at virksomhederne derfor udsættes for markedsvilkår, der afviger stærkt fra det normale. Selv sunde virksomheder, der er velforberedte på de risici, der er forbundet med normal drift, kan under disse ekstraordinære omstændigheder få problemer i en sådan grad, at deres levedygtighed undermineres.
9. Covid-19-udbruddet skaber risiko for en alvorlig økonomisk nedgang, der påvirker hele EU's økonomi og rammer virksomheder, arbejdspladser og husstande. Det er nødvendigt at yde målrettet offentlig støtte for at sikre, at der fortsat er tilstrækkelig likviditet til rådighed på markederne, for at imødegå de tab, der påføres sunde virksomheder, og for at bevare kontinuiteten i den økonomiske aktivitet under og efter covid-19-udbruddet. I betragtning af EU-budgettets begrænsede størrelse vil indsatsen hovedsagelig komme fra medlemsstaternes nationale budgetter. EU's statsstøtterelevanter gør det muligt for medlemsstaterne at gribe hurtigt og effektivt ind for at støtte borgere og virksomheder, navnlig SMV'er, med økonomiske problemer som følge af udbruddet af covid-19.

⁽¹⁾ Medlemsstaterne skal anmelde en sådan støtte, som Kommissionen så vil vurdere i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), i TEUF.

⁽²⁾ EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190.

⁽³⁾ EUT L 225 af 30.7.2014, artikel 3, stk. 1, nr. 29), i SRM-forordningen.

⁽⁴⁾ Meddelelse om rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskrisen: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger («rekapitaliseringsmeddelelsen») (EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2), meddelelse fra Kommissionen om behandlingen af værdiforringede aktiver i Fællesskabets banksektor («meddelelsen om værdiforringede aktiver») (EUT C 72 af 26.3.2009, s. 1), meddelelse fra Kommissionen om genoprettelse af rentabiliteten i finanssektoren under den nuværende krise og vurdering af omstrukturingsforanstaltninger på grundlag af statsstøtterelevanter («omstrukturingsmeddelelsen») (EUT C 195 af 19.8.2009, s. 9), meddelelse fra Kommissionen om anvendelse fra den 1. januar 2011 af statsstøtterelevanter på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen («forlængelsesmeddelelsen fra 2010») (EUT C 329 af 7.12.2010, s. 7), meddelelse fra Kommissionen om anvendelse af statsstøtterelevanter på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen fra og med 1. januar 2012 («forlængelsesmeddelelsen fra 2011») (EUT C 356 af 6.12.2011, s. 7), meddelelse fra Kommissionen om statsstøtterelevanternes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen («bankmeddelelsen fra 2013») (EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1).

⁽⁵⁾ Enhver foranstaltning til støtte for kreditinstitutter eller andre pengeinstitutter, der udgør statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, i TEUF, og som ikke er omfattet af denne meddelelse, og som ikke er omfattet af artikel 107, stk. 2, litra b), i TEUF, skal anmeldes til Kommissionen og vurderes på grundlag af de statsstøtterelevanter, der gælder for banksektoren.

⁽⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen om statsstøtterelevanternes anvendelse fra den 1. august 2013 på støtteforanstaltninger til fordel for banker i forbindelse med finanskrisen (EUT C 216 af 30.7.2013, s. 1).

1.2. Nødvendigheden af en tæt europæisk koordinering af nationale støtteforanstaltninger

10. EU's statsstøttekontrol skal anvendes målrettet og i et omfang, der står i et passende forhold til målet, for at sikre, at de nationale støtteforanstaltninger effektivt hjælper de berørte virksomheder under covid-19-udbruddet, men også at de giver dem mulighed for at komme ovenpå igen efter den nuværende situation. Vi må heller ikke glemme, hvor vigtigt det er at nå EU's mål om den grønne og den digitale omstilling. EU's statsstøttekontrol skal ligeledes sikre, at EU's indre marked ikke splittes op, og at de lige konkurrencevilkår forbliver intakte. Et intakt indre marked vil føre til en hurtigere genopretning. Dermed undgås også skadelige statsstøttekapløb, hvor finansielt stærkere medlemsstater overgår deres nabolande, til skade for samhørigheden i Unionen.

1.3. Behovet for passende statsstøtteforanstaltninger

11. For at støtte medlemsstaternes samlede indsats for at tackle virkningerne af covid-19-udbruddet for deres økonomi redegør Kommissionen i denne meddelelse for de muligheder, som medlemsstaterne har i henhold til EU's regler for at sikre likviditet og adgang til finansiering for virksomheder, navnlig SMV'er, som oplever en pludselig knaphed i denne periode, så virksomhederne kan komme på fode igen efter den nuværende situation.
12. I sin meddelelse af 13. marts 2020 ⁽⁷⁾ om en koordineret økonomisk reaktion på covid-19-udbruddet redegjorde Kommissionen for de forskellige mulige foranstaltninger, der ikke er omfattet af EU's statsstøttekontrol, og som medlemsstaterne kan iværksætte, uden at Kommissionen inddrages. Det drejer sig blandt andet om foranstaltninger, der gælder for alle virksomheder, f.eks. løntilskud og suspension af betalinger af skatter og afgifter samt socialsikringsbidrag, og finansiell støtte direkte til forbrugerne til dækning af udgifter til annullerede tjenester eller billetter, som ikke refunderes af de pågældende erhvervsdrivende.
13. Medlemsstaterne kan også tilrettelægge støtteforanstaltninger i overensstemmelse med den generelle gruppefritagelsesforordning ⁽⁸⁾, uden at Kommissionen inddrages.
14. På grundlag af artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF og som nærmere beskrevet i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder kan medlemsstaterne desuden anmelde støtteordninger til Kommissionen med henblik på at opfylde akutte likviditetsbehov og støtte virksomheder, der står over for økonomiske vanskeligheder, også som følge af eller forværret af covid-19-udbruddet ⁽⁹⁾.
15. Endvidere kan medlemsstaterne i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), i TEUF også yde kompensation til virksomheder i sektorer, der er særlig hårdt ramt af udbruddet (f.eks. transport, turisme, kultur og hotel- og restaurationssektoren samt detailhandelen), og/eller arrangører af annullerede begivenheder for tab som følge og direkte forårsaget af udbruddet. Medlemsstaterne kan anmelde sådanne kompensationsforanstaltninger, og Kommissionen vil vurdere dem umiddelbart i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), i TEUF ⁽¹⁰⁾. Princippet om engangsstøtte ⁽¹¹⁾ i rammebestemmelserne om redning og

⁽⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd, Rådet, Den Europæiske Centralbank, Den Europæiske Investeringsbank og Eurogruppen: En koordineret økonomisk reaktion på covid-19-udbruddet (COM(2020) 112 final af 13. marts 2020).

⁽⁸⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

⁽⁹⁾ Rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte ikke-finansielle virksomheder (EUT C 249 af 31.7.2014, s. 1). Kommissionen har godkendt forskellige ordninger i ni forskellige medlemsstater.

⁽¹⁰⁾ Se f.eks. Kommissionen afgørelse SA. 56685, Danmark, om en ordning for kompensation for aflysning af arrangementer som følge af covid-19, https://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases1/202011/285054_2139535_70_2.pdf.

⁽¹¹⁾ Jf. punkt 3.6.1 i rammebestemmelserne om redning og omstrukturering.

omstrukturering omfatter ikke støtte, som Kommissionen erklærer forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), i TEUF, eftersom sidstnævnte form for støtte ikke er »redningsstøtte, omstrukturingsstøtte eller midlertidig omstrukturingsstøtte« som omhandlet i punkt 71 i de nævnte rammebestemmelser. Medlemsstaterne kan derfor i henhold til artikel 107, stk. 2, litra b), i TEUF yde kompensation for tab, der er direkte forårsaget af covid-19-udbruddet, til virksomheder, der har modtaget støtte i henhold til rammebestemmelserne for redning og omstrukturering.

16. For at supplere ovennævnte muligheder fremlægger Kommissionen i denne meddelelse yderligere midlertidige statsstøtteforanstaltninger, som den anser for at være forenelige med artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF, og som kan godkendes meget hurtigt efter den pågældende medlemsstats anmeldelse. Endvidere er det stadig muligt at anmelde alternative fremgangsmåder — både støtteordninger og individuelle foranstaltninger. Formålet med denne meddelelse er at fastlægge en ramme, der gør det muligt for medlemsstaterne at tackle de problemer, som virksomhederne i øjeblikket oplever, samtidig med at det indre markeds integritet bevares, og der sikres lige konkurrencevilkår.

2. ANVENDELSEN AF ARTIKEL 107, STK. 3, LITRA B), I TRAKTATEN OM DEN EUROPÆISKE UNIONS FUNKTIONSMÅDE

17. I henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF kan Kommissionen erklære støtte forenelig med det indre marked, hvis den har til formål at »afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi«. I den forbindelse har Unionens retsinstanser afgjort, at forstyrrelsen skal påvirke hele eller en vigtig del af den pågældende medlemsstats økonomi og ikke blot en af dens regioner eller en del af dens territorium. Dette er endvidere i overensstemmelse med behovet for at foretage en streng fortolkning af enhver undtagelsesbestemmelse såsom artikel 107, stk. 3, litra b), TEUF⁽¹³⁾. Denne fortolkning er konsekvent blevet fulgt af Kommissionen i dennes beslutningspraksis⁽¹³⁾.
18. I betragtning af, at udbruddet af COVID-19 påvirker alle medlemsstater, og at de inddæmningstiltag, som medlemsstaterne har iværksat, påvirker virksomhederne, mener Kommissionen, at statsstøtte er berettiget og i en begrænset periode kan erklæres forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF med henblik på at afhjælpe den likviditetsmangel, som virksomhederne står over for, og på at sikre, at de forstyrrelser, der skyldes udbruddet af COVID-19, ikke underminerer deres levedygtighed, navnlig for SMV'er.
19. Kommissionen redegør i denne meddelelse for de betingelser for forenelighed, som den i princippet vil anvende på den støtte, som medlemsstaterne yder i henhold til artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF. Medlemsstaterne skal derfor bevise, at de statsstøtteforanstaltninger, de anmelder til Kommissionen i henhold til denne meddelelse, er nødvendige med henblik på at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den berørte medlemsstats økonomi og står i rimeligt forhold dertil, og at alle betingelserne i denne meddelelse er opfyldt.
20. Støtte ydet i henhold til afsnit 3.1 kan kumuleres med støtte i henhold til enten afsnit 3.2 eller afsnit 3.3 og med støtte i henhold til afsnit 3.5 i denne meddelelse.⁽¹⁴⁾

3. MIDLERTIDIGE STATSSTØTTEFORANSTALTNINGER

3.1. Støtte i form af direkte tilskud, tilbagebetalingspligtige forskud eller skattefordele

21. Ud over de eksisterende muligheder baseret på artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF kan midlertidige begrænsede støttebeløb til virksomheder, der oplever en pludselig knaphed eller endog mangel på likviditet, være en passende, nødvendig og målrettet løsning under de nuværende omstændigheder.

⁽¹³⁾ De forenede sager T-132/96 og T-143/96, Freistaat Sachsen, Volkswagen AG og Volkswagen Sachsen GmbH mod Kommissionen, ECLI:EU:T:1999:326, præmis 167.

⁽¹³⁾ Kommissionens beslutning 98/490/EF i sag C 47/96, Crédit Lyonnais (EFT L 221 af 8.8.1998, s. 28), nr. 10.1; Kommissionens beslutning 2005/345/EF i sag C 28/02, Bankgesellschaft Berlin (EUT L 116 af 4.5.2005, s. 1), nr. 153; og Kommissionens beslutning 2008/263/EF i sag C 50/06, BAWAG (EUT L 83 af 26.3.2008, s. 7), nr. 166. Se Kommissionens beslutning i sag NN 70/07, Northern Rock (EUT C 43 af 16.2.2008, s. 1), Kommissionens beslutning i sag NN 25/08, Redningsstøtte til Rikoabschirmung WestLB (EUT C 189 af 26.7.2008, s. 3) og Kommissionens beslutning af 4. juni 2008 i statsstøttesag C 9/08, SachsenLB (EUT L 104 af 24.4.2009, s. 34), og Kommissionens afgørelse af 16. juni 2017 i sag SA.32544 (2011/C) Omstrukturering af TRAINOSE S.A (EUT L 186 af 24.7.2018, s. 25).

⁽¹⁴⁾ Den midlertidige støtte i henhold til denne meddelelse kan kumuleres med støtte inden for rammerne af de minimis-forordningen (EUT L 352 af 24.12.2013).

22. Kommissionen vil anse en sådan statsstøtte for forenelig med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt (de særlige bestemmelser for den primære landbrugs- og fiskeri- og akvakultursektoren er anført i punkt 23):
- a. Støtten i form af direkte tilskud, tilbagebetalingspligtige forskud, skatte- eller betalingsfordele overstiger ikke 800 000 EUR pr. virksomhed; der er tale om bruttobeløb, dvs. før fradrag af skatter og afgifter o. lign.
 - b. Støtten ydes på grundlag af en støtteordning med et anslået budget.
 - c. Støtten kan ydes til virksomheder, der ikke var kriseramte (jf. den generelle gruppefritagelsesforordning ⁽¹⁵⁾) den 31. december 2019; den kan ydes til virksomheder, der ikke er kriseramte og/eller virksomheder, der ikke var kriseramte pr. 31. december 2019, men som havde været eller blev kriseramte derefter som følge af covid-19-udbruddet.
 - d. støtten ydes senest den 31. december 2020 ⁽¹⁶⁾
 - e. støtte, der ydes til virksomheder, som beskæftiger sig med forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter ⁽¹⁷⁾, er betinget af, at den ikke helt eller delvist kommer primærproducenter til gode, og den fastsættes ikke på grundlag af prisen på eller mængden af sådanne produkter, der købes fra primærproducenter eller udbydes på markedet af de pågældende virksomheder
23. Uanset punkt 22 gælder der for landbrugs-, fiskeri- og akvakultursektorerne følgende særlige betingelser:
- a. Støtten overstiger ikke 120 000 EUR pr. virksomhed inden for fiskeri- og akvakultursektoren ⁽¹⁸⁾ eller 100 000 EUR pr. virksomhed, der beskæftiger sig med primærproduktion af landbrugsprodukter ⁽¹⁹⁾; der er tale om bruttobeløb, dvs. før fradrag af skatter og afgifter o. lign.
 - b. Støtte til virksomheder, der beskæftiger sig med primærproduktion af landbrugsprodukter, må ikke blive fastsat på grundlag af prisen eller mængden af markedsførte produkter.
 - c. Støtte til virksomheder, der er aktive inden for fiskeri- og akvakultursektoren, vedrører ikke nogen af de støtteformer, der er omhandlet i artikel 1, litra a)-k), i Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 ⁽²⁰⁾.
 - d. Hvis en virksomhed er aktiv inden for flere sektorer, for hvilke der gælder forskellige maksimumsbeløb i henhold til punkt 22.a) og punkt 23, litra a), sikrer den pågældende medlemsstat ved hjælp af egnede midler, såsom adskillelse af regnskaber, at det relevante loft overholdes for hver af disse aktiviteter, og at det maksimalt mulige beløb ikke overskrides samlet set.
 - e. Alle andre betingelser i punkt 22 finder anvendelse. ⁽²¹⁾

⁽¹⁵⁾ Som defineret i artikel 2, nr. 18), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Hvis støtten ydes i form af skattefordele, gælder denne frist ikke, og støtten anses for ydet, når selvangivelsen for 2020 skal indgives.

⁽¹⁷⁾ Som fastsat i artikel 2, stk. 6, og artikel 2, stk. 7, i Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 af 25. juni 2014 om forenelighed med det indre marked efter artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde af visse kategorier af støtte i landbrugs- og skovbrugssektoren og i landdistrikter (EUT L 193 af 1.7.2014, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Produkter opført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Alle produkter, der er opført i bilag I til TEUF, med undtagelse af fiskevarer og akvakulturprodukter, jf. ovenstående fodnote 18.

⁽²⁰⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 717/2014 af 27. juni 2014 om anvendelse af artikel 107 og 108 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde på de minimis-støtte i fiskeri- og akvakultursektoren (EUT L 90 af 28.6.2014, s. 45).

⁽²¹⁾ Henvisningen til definitionen af »kriseramt virksomhed« i punkt 22, litra c), og fodnote 15 og 30 læses som henvisninger til definitionerne i henholdsvis artikel 2, nr. 14, i forordning (EU) nr. 702/2014 og artikel 3, nr. 5, i forordning 1388/2014.

3.2. Støtte i form af lånegarantier

24. For at sikre adgang til likviditet for virksomheder, der oplever en pludselig knaphed, kan offentlige lånegarantier i en begrænset periode og for begrænsede lånebeløb være en passende, nødvendig og målrettet løsning under de nuværende omstændigheder.
25. Kommissionen vil anse en sådan statsstøtte i form af nye offentlige lånegarantier for at være forenelig med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF, forudsat at:

- a. Garantipræmier fastsættes som minimum på følgende vis:

Type støttemodtager	Kreditrisikomargen for et lån med en løbetid på 1 år	Kreditrisikomargen for et lån med en løbetid på 2-3 år	Kreditrisikomargen for et lån med en løbetid på 4-6 år
SMV'er	25 basispoint	50 basispoint	100 basispoint
Store virksomheder	50 basispoint	100 basispoint	200 basispoint

- b. Alternativt kan medlemsstaterne med udgangspunkt i ovenstående tabel anmelde ordninger, hvor imidlertid løbetid, priser og garantidækning kan moduleres (f.eks. lavere garantidækning modsvarende længere løbetid).
- c. Garantien ydes senest den 31. december 2020.
- d. For lån med en løbetid ud over den 31. december 2020 overstiger hovedstolen ikke:
- det dobbelte af støttemodtagerens årlige lønsum (inkl. socialsikringsbidrag samt omkostninger til personale, der arbejder i virksomheden, men formelt aflønnes af underkontrahenter) for 2019 eller for det senest tilgængelige år. For virksomheder oprettet fra og med 1. januar 2019 må det maksimale lånebeløb ikke overstige den forventede årlige lønsum i de første to driftsår eller
 - 25 % af støttemodtagerens samlede omsætning i 2019 eller
 - med behørig begrundelse og på grundlag af en selvcertificering fra støttemodtageren af dennes likviditetsbehov⁽²²⁾ kan lånebeløbet forhøjes for at dække likviditetsbehov i de kommende 18 måneder for SMV'er og de kommende 12 måneder for store virksomheder, regnet fra ydelsestidspunktet.
- e. For lån med løbetid indtil den 31. december 2020 kan lånets hovedstol være højere end i henhold til punkt 25, litra d), med en passende begrundelse og forudsat, at støttens proportionalitet fortsat sikres.
- f. Garantien varighed begrænses til højst seks år, og den offentlige garanti overstiger ikke:
- 90 % af hovedstolen, hvis tabene bæres proportionalt og på samme betingelser af kreditinstituttet og staten eller
 - 35 % af hovedstolen, hvis tabene først tilskrives staten og først derefter kreditinstitutterne (dvs. en »first loss«-garanti) og
 - i begge ovennævnte tilfælde, når lånets størrelse efterhånden formindskes, f.eks. fordi lånet begynder at blive tilbagebetalt, skal det garanterede beløb nedsættes proportionalt.
- g. Garantien kan dække såvel investeringslån som lån til driftskapital.
- h. Garantien kan ydes til virksomheder, som ikke var kriseramte (jf. gruppefritagelsesforordningen⁽²³⁾) pr. 31. december 2019; den kan ydes til virksomheder, der ikke er kriseramte og/eller virksomheder, der ikke var kriseramte pr. 31. december 2019, men som havde været eller blev kriseramte derefter som følge af covid-19-udbruddet.

⁽²²⁾ Likviditetsplanen kan omfatte både driftskapital og investeringsomkostninger.

⁽²³⁾ Som defineret i artikel 2, nr. 18), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

3.3. Støtte i form af rentetilskud

26. For at sikre adgang til likviditet for virksomheder, der oplever en pludselig knaphed, kan rentetilskud i en begrænset periode og for begrænsede lånebeløb være en passende, nødvendig og målrettet løsning under de nuværende omstændigheder. For samme underliggende låneshovedstol kan den støtte, der ydes i henhold til afsnit 3.2 og 3.3, ikke kumuleres.

27. Kommissionen vil anse en statsstøtte i form af tilskud til offentlige lån for at være forenelig med det indre marked på grundlag af artikel 107, stk. 3, litra b), i TEUF, forudsat at følgende betingelser alle er opfyldt:

a. Lånene kan ydes til en nedsat rente, der mindst er lig med basisrenten (1-årig IBOR eller tilsvarende, som offentliggjort af Kommissionen ⁽²⁴⁾) gældende den 1. januar 2020 plus kreditrisikomargenerne som anført i nedenstående tabel:

Type støttemodtager	Kreditrisikomargen for et lån med en løbetid på 1 år	Kreditrisikomargen for et lån med en løbetid på 2-3 år	Kreditrisikomargen for et lån med en løbetid på 4-6 år
SMV'er	25 basispoint ⁽²⁵⁾	50 basispoint ⁽²⁶⁾	100 basispoint
Store virksomheder	50 basispoint	100 basispoint	200 basispoint

b. Alternativt kan medlemsstaterne med udgangspunkt i ovenstående tabel anmelde ordninger, hvor imidlertid løbetid, priser og garantidækning kan moduleres (f.eks. lavere garantidækning modsvarende længere løbetid).

c. Låneaftalerne undertegnes senest den 31. december 2020 og er begrænset til højst 6 år.

d. For lån med en løbetid ud over den 31. december 2020 overstiger hovedstolen ikke:

i. det dobbelte af støttemodtagerens årlige lønsum (inkl. socialsikringsbidrag samt omkostninger til personale, der arbejder i virksomheden, men formelt aflønnes af underkontrahenter) for 2019 eller for det senest tilgængelige år. For virksomheder oprettet fra og med 1. januar 2019 må det maksimale lånebeløb ikke overstige den forventede årlige lønsum i de første to driftsår eller

ii. 25 % af støttemodtagerens samlede omsætning i 2019 eller

iii. med behørig begrundelse og på grundlag af en selvcertificering fra støttemodtageren af dennes likviditetsbehov ⁽²⁷⁾ kan lånebeløbet forhøjes for at dække likviditetsbehov i de kommende 18 måneder for SMV'er og de kommende 12 måneder for store virksomheder, regnet fra ydelsestidspunktet.

e. For lån med løbetid indtil den 31. december 2020 kan lånets hovedstol være højere end i henhold til punkt 27, litra d), med en passende begrundelse og forudsat, at støttens proportionalitet fortsat sikres.

f. Lånet kan dække både investerings- og driftskapitalbehov.

g. Lånet kan ydes til virksomheder, som ikke var kriseramte (jf. gruppefritagelsesforordningen ⁽²⁸⁾) pr. 31. december 2019; det kan ydes til virksomheder, der ikke er kriseramte og/eller virksomheder, der ikke var kriseramte pr. 31. december 2019, men som havde været eller blev kriseramte derefter som følge af covid-19-udbruddet.

⁽²⁴⁾ Basissatser beregnet i overensstemmelse med meddelelse fra Kommissionen om revision af metoden for fastsættelse af referencesatsen og kalkulationsrenten (EUT C 14 af 19.1.2008, s. 6.) og offentliggjort på GD Konkurrencens websted: https://ec.europa.eu/competition/state_aid/legislation/reference_rates.html.

⁽²⁵⁾ Den samlede minimumrentesats (basisrente plus kreditrisikomargener) bør være mindst 10 basispoint om året.

⁽²⁶⁾ Den samlede minimumrentesats (basisrente plus kreditrisikomargener) bør være mindst 10 basispoint om året.

⁽²⁷⁾ Likviditetsbehov kan omfatte både driftskapital og investeringsomkostninger.

⁽²⁸⁾ Som defineret i artikel 2, nr. 18), i Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 om visse kategorier af støttes forenelighed med det indre marked i henhold til traktatens artikel 107 og 108 (EUT L 187 af 26.6.2014, s. 1).

3.4. Støtte i form af garantier og lån ydet via kreditinstitutter eller andre finansielle institutioner

28. Støtte i form af offentlige garantier og reducerede rentesatser i henhold til afsnit 3.2 og afsnit 3.3 i denne meddelelse kan ydes til virksomheder, der står over for en pludselig likviditetsmangel, direkte eller gennem kreditinstitutter og andre finansielle institutioner såsom finansielle formidlere. I sidstnævnte tilfælde skal nedenstående betingelser overholdes.
29. Selv om en sådan støtte er direkte rettet mod virksomheder, der står over for en pludselig likviditetsmangel, og ikke kreditinstitutter eller andre finansielle institutioner, kan den også udgøre en indirekte fordel for sidstnævnte. En sådan indirekte støtte har dog ikke til formål at bevare eller genskabe bankers levedygtighed, likviditet eller solvens. Som følge heraf mener Kommissionen, at en sådan støtte ikke bør betragtes som en ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige i henhold til artikel 2, stk. 1, nr. 28), i BRRD og artikel 3, stk. 1, nr. 29), i forordningen om den fælles afviklingsmekanisme, og den bør ikke vurderes efter de statsstøtteregler, der gælder for banksektoren ⁽²⁹⁾.
30. Under alle omstændigheder er det hensigtsmæssigt at indføre visse garantier i forbindelse med eventuel indirekte støtte til kreditinstitutter eller andre finansielle institutioner for at begrænse uberettigede konkurrencefordrejninger.
31. Kreditinstitutterne eller andre finansielle institutioner bør i videst muligt omfang videregive fordelene ved den offentlige garanti eller subsidierede rentesatser på lån til de endelige støttemodtagere. Den finansielle formidler skal kunne dokumentere, at der følges en ordning, som sikrer, at fordelene i størst muligt omfang videregives til de endelige støttemodtagere i form af større finansieringsvolumener, mere risikofyldte porteføljer, lavere krav til sikkerhedsstillelse, lavere garantipræmier eller lavere rentesatser. Når der er en retlig forpligtelse til at forlænge løbetiden for eksisterende lån til SMV'er, må der ikke opkræves noget garantigebyr.

3.5. Kortfristet eksportkreditforsikring

32. I meddelelsen fra Kommissionen om kortfristet eksportkreditforsikring ⁽³⁰⁾ (»STEC«) fastsættes det, at markedsmæssige risici ikke kan dækkes af eksportkreditforsikringer med støtte fra medlemsstaterne ⁽³¹⁾. Som følge af det nuværende udbrud kan det ikke udelukkes, at der i visse lande midlertidigt ikke er adgang til forsikringsdækning for markedsmæssige risici ⁽³²⁾.
33. I den forbindelse kan medlemsstaterne dokumentere manglende markedsmæssighed ved at fremlægge fyldestgørende bevis for manglende adgang til dækning af risikoen på det private forsikringsmarked. Anvendelse af dispensationen vedrørende ekstraordinære risici omhandlet i stk. 18, litra d), i STEC vil under alle omstændigheder blive anset for at være berettiget, hvis:
- a. et stort, velrenommeret internationalt privat eksportkreditforsikringsselskab og et nationalt kreditforsikringsselskab fremlægger bevis for, at der ikke er adgang til sådan dækning, eller
 - b. mindst fire veletablerede eksportører i medlemsstaten dokumenterer, at de er blevet afvist af forsikringsselskaber i forbindelse med konkrete transaktioner.

4. OVERVÅGNING OG RAPPORTERING

34. Medlemsstaterne skal på det centrale statsstøtwebsted offentliggøre relevante oplysninger ⁽³³⁾ om hver individuel støtte, der er ydet i henhold til denne meddelelse, inden for 12 måneder fra tildelingstidspunktet.

⁽²⁹⁾ Se punkt 6 i disse midlertidige rammebestemmelser.

⁽³⁰⁾ EUT C 392 af 19.12.2012, s. 1.

⁽³¹⁾ Markedsmæssige risici er kommercielle og politiske risici for offentlige og private debitorer i de lande, der er anført i bilaget til STEC, med en maksimal risikoperiode på under to år.

⁽³²⁾ I afsnit 4.2 i STEC beskrives undtagelserne fra definitionen af markedsmæssige risici for midlertidige ekstraordinære risici, mens der i afsnit 4.3 fastsættes betingelser for dækning af midlertidige ekstraordinære risici. I afsnit 5 fastsættes de proceduremæssige krav, navnlig i tilfælde, hvor en meddelelse er nødvendig, samt hvilket dokumentationsniveau der kræves.

⁽³³⁾ Henviser til de oplysninger, der kræves i bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 651/2014 af 17. juni 2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 702/2014 og bilag III til Kommissionens forordning (EU) nr. 1388/2014 af 16. december 2014.

35. Medlemsstaterne skal indsende årlige rapporter til Kommissionen ⁽³⁴⁾.
36. Inden den 31. december 2020 skal medlemsstaterne til Kommissionen fremsende en liste over de foranstaltninger, der er truffet på grundlag af ordninger, der er godkendt på grundlag af denne meddelelse.
37. Medlemsstaterne skal sørge for, at der opbevares detaljeret dokumentation om ydelsen af støtte efter denne meddelelse. Denne dokumentation, som skal indeholde alle de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå, at alle betingelserne er overholdt, skal opbevares i 10 år efter ydelsen af støtten og fremsendes til Kommissionen på dennes anmodning.
38. Kommissionen kan anmode om yderligere oplysninger om den støtte, der er ydet, for at kontrollere, om betingelserne i Kommissionens godkendelsesafgørelse er overholdt.

5. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

39. Kommissionen anvender denne meddelelse fra den 19. marts 2020 under hensyntagen til den økonomiske virkning af COVID-19-udbruddet, der har krævet øjeblikkelig handling. Denne meddelelse er begrundet i de nuværende usædvanlige omstændigheder og vil ikke blive anvendt efter den 31. december 2020. Kommissionen vil inden denne dato kunne revidere den, hvis væsentlige konkurrencepolitiske eller økonomiske hensyn tilsiger det. Hvis det skønnes nyttigt, vil Kommissionen eventuelt også redegøre nærmere for sin tilgang til bestemte spørgsmål.
40. Kommissionen anvender bestemmelserne i denne meddelelse på alle relevante anmeldte foranstaltninger fra den 19. marts 2020, også selv om foranstaltningerne blev anmeldt før denne dato.
41. I overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om fastlæggelse af reglerne for vurdering af ulovlig statsstøtte ⁽³⁵⁾ anvender Kommissionen over for ikke-anmeldt statsstøtte:
 - a. denne meddelelse, såfremt støtten blev ydet efter den 1. februar 2020
 - b. de regler, der var gældende på tidspunktet for støttens ydelse, i alle andre tilfælde.
42. Kommissionen sørger i nært samarbejde med de berørte medlemsstater for, at afgørelserne angående de foranstaltninger, denne meddelelse omhandler, træffes hurtigt, efter at den har modtaget en præcis og fuldstændig anmeldelse. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om deres intentioner og planer om at indføre sådanne foranstaltninger så tidligt og så udførligt som muligt. Kommissionen vil yde vejledning og bistand til medlemsstaterne i denne proces.

⁽³⁴⁾ EUT L 140 af 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁵⁾ EFT C 119 af 22.5.2002, s. 22.

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN**Vejledende note til medlemsstaterne vedrørende Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/402 om at gøre udførslen af visse varer betinget af fremlæggelse af en udførselstilladelse, senest ændret ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/426**

(2020/C 91 I/02)

Som led i indsatsen over for konsekvenserne af udbruddet af den epidemiologiske krise, der er forårsaget af coronavirus, offentliggjorde Kommissionen den 15. marts 2020 gennemførelsesforordning (EU) 2020/402 ⁽¹⁾ (gennemførelsesforordningen) om at gøre udførsel af visse personlige værnemidler betinget af fremlæggelse af en udførselstilladelse.

Den 19. marts 2020 vedtog Kommissionen en ændring af gennemførelsesforordningen.

Da gennemførelsesforordningen, som ændret, indebærer nye forpligtelser for de kompetente myndigheder i medlemsstaterne og for de økonomiske aktører, som gælder fra offentliggørelsesdagen, udstedes disse retningslinjer som en hjælp til disse i gennemførelsesprocessen.

Vejledningen er ikke juridisk bindende og er kun til orientering. Den erstatter ikke gennemførelsesforordningen, som ændret. Den foregriber ikke Domstolens fortolkning af forordningen.

1. Fremgangsmåde

Kommissionen vedtog gennemførelsesforordningen og ændringerne hertil efter en hasteprocedure i henhold til artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/479 om fælles ordninger for udførsel ⁽²⁾.

Forordningen gælder i en periode på seks uger, hvor medlemsstaterne vil blive hørt i Komitéen for Beskyttelsesforanstaltninger for i) at bekræfte tilgangen og ii) træffe afgørelse om, hvorvidt det er nødvendigt at træffe passende foranstaltninger i en efterfølgende periode.

2. Målet med foranstaltningerne

Disse foranstaltninger er blevet vedtaget på baggrund af det øgede behov for personlige værnemidler og en forventning om, at efterspørgslen efter disse varer fortsat vil stige betydeligt i fremtiden, samtidig med at der i stigende grad opstår forsyningsknaphed i flere af EU's medlemsstater.

Til trods for at der er blevet opfordret til at øge produktionen, er omfanget af den nuværende produktion i EU og de eksisterende lagre ikke tilstrækkelige til at imødegå efterspørgslen i Unionen. Dette skyldes ikke mindst, at personlige værnemidler kan udføres uden begrænsninger til andre dele af verden, mens visse tredjelande, officielt eller uformelt, har besluttet at begrænse deres udførsel af personlige værnemidler. Visse af disse lande er også traditionelt leverandører til EU-markedet, og dette øger yderligere presset på EU-markedet.

Personlige værnemidler er et vigtigt middel til at forhindre yderligere spredning af sygdommen og beskytte sundhedspersonale, som behandler smittede patienter.

Målet med disse ekstraordinære foranstaltninger er således at afhjælpe og forebygge en kritisk situation.

Samtidig er det ikke Unionens hensigt at begrænse udførslen mere end absolut nødvendigt, og Unionen ønsker også at opretholde princippet om international solidaritet i denne situation med en global pandemi. Derfor kan og bør medlemsstaterne udstede udførselstilladelser, bl.a. i de tilfælde, der er anført i gennemførelsesforordningens artikel 2, stk. 3, men også når den pågældende forsendelse ikke udgør nogen trussel for opfyldelsen af det faktiske behov for personlige værnemidler i Unionen og har til formål at opfylde et legitimt behov for officiel eller faglig medicinsk anvendelse i et tredjeland.

For alle spørgsmål vedrørende levering af personlige værnemidler inden for EU kan medlemsstaterne henvise til det eksisterende katastrofeberedskabskoordinationscenter (ERCC) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EUT L 77 I af 15.3.2020, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 83 af 27.3.2015, s. 34.

⁽³⁾ ECHO-ERCC@ec.europa.eu.

3. Forholdet til medlemsstaternes foranstaltninger ⁽⁴⁾

Forsyningsknapheden for personlige værnemidler inden for de seneste dage har fået nogle medlemsstater til at træffe en række foranstaltninger på nationalt plan. Samtidig er bevarelsen af det indre markeds integritet et af de mål, Kommissionen forfølger under den nuværende krise for i fællesskab at styrke indsatsen over for truslen mod sundhedsbeskyttelsen på baggrund af begrænsede forsyninger af personlige værnemidler.

Gennemførelsesforordningen blev vedtaget med udgangspunkt i, at medlemsstaterne skulle tilbagekalde enhver restriktiv national foranstaltning, der er truffet, formelt eller uformelt, vedrørende udførsel til tredjelande eller handel mellem medlemsstaterne inden for det indre marked, og går videre end de foranstaltninger, der er fastlagt for at sikre, at de, der har størst behov for disse værnemidler (f.eks. hospitaler, patienter, sundhedsarbejdere og civilbeskyttelsesmyndigheder), har førsteprioritet ⁽⁵⁾.

4. Praktiske retningslinjer

4.1. Relevante varer

Kravet om udførselstilladelse vedrører varer, der er anført under »Beskrivelse« i bilag I til gennemførelsesforordningen.

Dette bilag angiver personlige værnemidler, for hvilke der er et vitalt behov i Unionen hos hospitaler, patienter, frontlinjearbejdere og civilbeskyttelsesmyndigheder.

Kommissionen kan revidere listen i takt med udviklingen, både med hensyn til ny dokumentation om forsyningsknapthed og eventuel øget produktionskapacitet, der gør det muligt at afhjælpe problemerne med forsyningsknapthed. I så fald vil den ændre gennemførelsesforordningen eller vedtage en ny forordning.

Oplysninger om den seneste status med hensyn til Kommissionens indsats over for coronavirus findes på et til formålet oprettet websted: https://ec.europa.eu/info/live-work-travel-eu/health/coronavirus-response_en#latest. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne og de økonomiske aktører opfordres derfor til at konsultere dette websted dagligt.

Gennemførelsesforordningen finder anvendelse, uanset om den pågældende vare har oprindelse i Unionen eller ej.

4.2. Den berørte aktivitet

Gennemførelsesforordningen finder anvendelse på al udførsel til lande uden for Unionen.

Dette omfatter alle lande uden for EU, herunder partnere, der er omfattet af præferenceordningen.

På baggrund af den dybtgående integration af det indre marked med alle fire medlemsstater i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) samt integrationen af produktionsværdikæderne og distributionsnettene med nævnte lande finder gennemførelsesforordningen dog ikke anvendelse på udførsel til disse fire lande, som derfor forbliver ubegrænset. På grund af den særlige afhængighed i de oversøiske lande og territorier, der er opført i bilag II til traktaten, og i Færøerne af medlemsstaternes forsyningskæder i storbyområderne og i Andorra, San Marino og Vatikanstaten af forsyningskæderne i deres nabomedlemsstater, gælder det samme for dem.

Gennemførelsesforordningen finder ikke anvendelse på handel mellem EU's medlemsstater. I henhold til udtrædelsesaftalens artikel 127, stk. 3, betragtes Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland som en medlemsstat og ikke som et tredjeland.

Gennemførelsesforordningen finder ikke anvendelse på import til Unionen af personlige værnemidler, der er anført i bilag I til gennemførelsesforordningen. For at lette importen og undgå forsinkelser har Kommissionen udstedt henstilling 2020/403 om procedurer for overensstemmelsesvurdering og markedsovervågning på baggrund af covid-19-truslen ⁽⁶⁾.

⁽⁴⁾ Den 16. marts 2020 udstedte Kommissionen retningslinjer for medlemsstaterne, som indeholder en række nøgleprincipper for en integreret tilgang til effektiv grænseforvaltning med det formål at beskytte sundheden, samtidig med at det indre markeds integritet bevares; disse er fastlagt i Kommissionens retningslinjer for grænseforvaltningsforanstaltninger for at beskytte sundheden og sikre adgangen til varer og vigtige tjenesteydelser (C(2020) 1753).

⁽⁵⁾ Jf. også vejledningen om nationale foranstaltninger i bilag 2 til meddelelsen af 13. marts 2020 om en koordineret økonomisk reaktion på covid-19-udbruddet (COM (2020) 112 final).

⁽⁶⁾ EUT L 79 I af 16.3.2020, s. 1.

4.3. Forpligtelse til at ansøge

Eksportøren skal indgive en ansøgning om en udførselstilladelse.

Medlemsstaterne fastlægger indholdet af ansøgningsformularen. De oplysninger, der kræves i formularen, skal gøre det muligt for medlemsstaten at udstede en udførselstilladelse i overensstemmelse med bilag II til gennemførelsesforordningen. Med henblik på at befordre en koordineret tilgang indeholder bilag I til denne vejledning en skabelon til en ansøgningsformular.

Medlemsstaterne bør så vidt muligt gøre det muligt at indgive en ansøgning elektronisk.

5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder

Ansøgningen indgives til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor eksportøren er etableret.

Hvis værnemidlerne befinder sig i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor ansøgningen om udførselstilladelse er indgivet, skal dette fremgå af ansøgningen. Hvis der er tale om flere steder, angives alle stederne.

Medlemsstaterne opfordres til senest den 20. marts 2020 at meddele Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Handel navne og kontaktoplysninger på de kompetente myndigheder, der har til opgave at udstede udførselstilladelserne. Disse oplysninger vil blive offentliggjort på webstedet for Generaldirektoratet for Handel ⁽⁷⁾. Meddelelsen skal gives elektronisk til den fællespostkasse, der er angivet i punkt 6.

5.1. De kompetente myndigheders vurdering af ansøgningen

Ordningen er ikke et forbud mod udførsel. Al udførsel, der falder ind under forordningens anvendelsesområde, er dog betinget af, at der kan fremlægges en udførselstilladelse.

Når medlemsstaterne beslutter, om der skal gives en udførselstilladelse, skal de opfylde målet med gennemførelsesretsakten, dvs. at sikre et tilstrækkeligt udbud i Unionen, der kan dække den vitale efterspørgsel efter personlige værnemidler.

Med andre ord kan udførselstilladelser kun gives, hvis den pågældende forsendelse ikke udgør en trussel mod tilgængeligheden af personlige værnemidler på den pågældende medlemsstats marked eller andetsteds i Unionen, i overensstemmelse med målet med forordningen.

Inden for rammerne af dette overordnede mål har de kompetente myndigheder en skønsmargen, og udførsel af visse mængder af bestemte personlige værnemidler kan tillades under særlige omstændigheder afhængigt af medlemsstatens behov.

Gennemførelsesforordningens artikel 2, stk. 3, indeholder en vejledende liste over de betragtninger, der skal tages hensyn til, i det omfang det er relevant, med henblik på at afgøre, om der kan udstedes en udførselstilladelse.

Disse betragtninger vedrører bl.a. opfyldelse af en leveringsforpligtelse i henhold til fælles udbud, der gennemføres af Unionen og medlemsstaterne, støtte til aktiviteterne i Verdenssundhedsorganisationen (WHO), støtte til koordinerede indsatser på EU-plan som svar på krisesituationer eller anmodninger om bistand fra tredjelande eller internationale organisationer, herunder nødforsyninger, som humanitære ikke-statslige organisationer eller internationale organisationer har behov for til deres egne operationer med henblik på at yde humanitær bistand i tredjelande.

Formålet med sidstnævnte er så vidt muligt at sikre, at der er personlige værnemidler til rådighed uden for Unionen, når der er behov herfor i tredjelande, som måtte stå over for et akut behov for personlige værnemidler på et givet tidspunkt. Dette er et udtryk for princippet om international solidaritet både generelt set og i en situation med en global pandemi med virkninger i hele verden og for den kendsgerning, at international handel kan bidrage til at gøre varer tilgængelige, hvor og når det er nødvendigt.

Listen i artikel 2, stk. 3, er ikke udtømmende, og medlemsstaterne kan tage andre elementer i betragtning. De skal dog overholde det overordnede mål med gennemførelsesforordningen som nævnt ovenfor.

⁽⁷⁾ <https://ec.europa.eu/trade/>.

Medlemsstaterne bør navnlig tage hensyn til graden af markedsintegration for de pågældende varer, der er opnået i henhold til en aftale eller ordning om oprettelse af et frihandelsområde med det land, udførslen er bestemt til. Det ville være kontraproduktivt at forstyrre tæt integrerede værdikæder og distributionsnet, der allerede er etableret på grundlag af sådanne aftaler eller ordninger, navnlig når der er tale om nabolande og -økonomier. Kommissionen opfordrer derfor kraftigt medlemsstaterne til at udstede tilladelser, i det omfang det er nødvendigt for at forhindre sådanne forstyrrelser.

Blandt andre elementer, som de kompetente myndigheder kunne tage i betragtning, er, om den pågældende forsendelse har til formål at opfylde kontraktlige forpligtelser, der er indgået før en referenceperiode. For at fremme en koordineret tilgang i hele EU kunne medlemsstaterne anvende det foregående kalenderår (dvs. 2019) som reference. Medlemsstaterne har ansvaret for at sikre, at disse yderligere elementer underlægges en overordnet hensyntagen til EU's behov, hvis de ikke kan opfyldes på anden vis.

5.2. Relevante tidsfrister

Medlemsstaterne skal behandle ansøgninger om udførselstilladelse senest 5 arbejdsdage efter den dato, hvor de kompetente myndigheder har modtaget alle de krævede oplysninger.

Fristen kan i behørigt begrundede tilfælde forlænges med yderligere 5 arbejdsdage.

Hvis varen befinder sig i en eller flere andre medlemsstater end den, hvor ansøgningen om udførselstilladelse er indgivet, skal den medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til, øjeblikkeligt høre de kompetente myndigheder i den eller de pågældende medlemsstater og fremlægge de relevante oplysninger.

De hørte myndigheder skal inden for 10 arbejdsdage skriftligt meddele, hvilke indsigelser de måtte have mod, at der gives en sådan tilladelse. Sådanne indsigelser er bindende for den medlemsstat, hvor ansøgningen er indgivet.

Samtidig opfordres medlemsstaterne på grund af det presserende behov som følge af udbruddet af coronavirus til at behandle ansøgningerne så hurtigt som muligt og inden de angivne frister på henholdsvis 5 eller 10 arbejdsdage.

5.3. Udførselstilladelse

Hvis en udførselstilladelse ikke fremlægges, er udførslen forbudt.

For at fremme en koordineret tilgang i hele EU indeholder bilag II til gennemførelsesforordningen en model til en udførselstilladelse.

6. Meddelelse

Målet med disse ekstraordinære foranstaltninger er at sikre et tilstrækkeligt udbud i samtlige medlemsstater, afhængigt af deres behov for personlige værnemidler.

For at sikre en gennemsigtig proces anmodes medlemsstaterne om — på grundlag af skabelonen i bilag II — elektronisk at give Kommissionen meddelelse om de tilladelser, der gives og ikke gives. Denne meddelelse gives hurtigst muligt, så snart afgørelsen om tilladelsen er truffet.

Oplysningerne sendes elektronisk til nedenstående fællespostkasse:

TRADE-EXPORTAUTHORISATIONPPE@ec.europa.eu

Fællespostkassen bør også anvendes til eventuelle spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne ordning.

Denne vejledning er et dynamisk dokument og kan blive opdateret, i takt med at Kommissionen får forelagt nye problemstillinger og spørgsmål.

BILAG I

Skabelon til ansøgning om udførselstilladelse

DEN EUROPÆISKE UNION		Udførsel af personlige værnemidler (forordning (EU) 2020/402)	
1. Eksportør (EORI-nummer, hvis relevant)			
5. Destinationsland		6. Endelig modtager	
7. Varekode	8. Mængde	9. Enhed	10. Beskrivelse af varerne
11. Sted	12. Planlagt dato for udførsel		
13. Underskrift, sted og dato, stempel			

Forklarende bemærkninger til udførselstilladelsesformularen:

Rubrik 1 Eksportør: Fulde navn og adresse på den eksportør, som tilladelsen udstedes til + EORI-nummer, hvis relevant.

Rubrik 4 Udstedende myndighed: Fulde navn og adresse på den myndighed i medlemsstaten, der udstedte udførselstilladelsen.

Rubrik 5 Destinationsland: Geonomenklaturkoden bestående af to bogstaver for destinationslandet for de varer, som tilladelsen er udstedt for.

Rubrik 6 Endelig modtager: Fulde navn og adresse på den endelige modtager af varerne, hvis denne er kendt på udstedelsestidspunktet + EORI-nummer, hvis relevant. Hvis den endelige modtager ikke er kendt på udstedelsestidspunktet, udfyldes rubrikken ikke.

Rubrik 7 Varekode: Den numeriske kode fra det harmoniserede system eller den kombinerede nomenklatur (2), hvorunder de varer, der skal udføres, er klassificeret på tidspunktet for tilladelsens udstedelse.

Rubrik 8 Mængde: Mængden af varer målt ved hjælp af den enhed, der er angivet i rubrik 9.

Rubrik 9 Enhed: Den måleenhed, hvori den i rubrik 8 anførte mængde er udtrykt. Følgende enheder anvendes: »P/ST« for varer, der tælles i stk. (f.eks. masker), og »PA« for varer, der tælles i par (f.eks. handsker).

Rubrik 10 Beskrivelse af varerne: En beskrivelse i almindeligt sprog, som er præcis nok til at muliggøre identifikation af varerne.

Rubrik 11 Sted: Geonomenklaturkoden for den medlemsstat, hvor varerne befinder sig. Hvis varerne befinder sig i medlemsstaten for den udstedende myndighed, skal denne rubrik ikke udfyldes.

Rubrik 12: Dato for udførsel af de varer, for hvilke der ansøges om tilladelse

Rubrik 13: Underskrift, stempel, sted og dato: Den udstedende myndigheds underskrift og stempel. Sted og dato for udstedelsen af tilladelsen.

BILAG II

Skabelon til medlemsstaternes meddelelser

DEN EUROPÆISKE UNION		Udførsel af personlige værnemidler (forordning (EU) 2020/402)	
0. Den kompetente myndigheds navn og kontaktoplysninger.			
1. Eksportør (EORI-nummer, hvis relevant)			
2. Destinationsland		3. Endelig modtager	
4. Varekode	5. Mængde	6. Enhed	7. Beskrivelse af varerne
8. Sted			
Udførselstilladelse bevilget? (Ja/Nej)			
Begrundelse for godkendelse/afslag:			
Alle relevante oplysninger vedrørende høring af andre medlemsstater i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 2, stk. 2:			
Rubrik 0: Fulde navn og adresse på den myndighed i medlemsstaten, der udstedte udførselstilladelsen. Rubrik 1 Eksportør: Fulde navn og adresse på den eksportør, som tilladelsen udstedes til + EORI-nummer, hvis relevant. Rubrik 2: Destinationsland: Geonomenklaturkoden bestående af to bogstaver for destinationslandet for de varer, som tilladelsen er udstedt for. Rubrik 3 Endelig modtager: Fulde navn og adresse på den endelige modtager af varerne, hvis denne er kendt på udstedelsestidspunktet + EORI-nummer, hvis relevant. Hvis den endelige modtager ikke er kendt på udstedelsestidspunktet, udfyldes rubrikken ikke. Rubrik 4 Varekode: Den numeriske kode fra det harmoniserede system eller den kombinerede nomenklatur, hvorunder de varer, der skal udføres, er klassificeret på tidspunktet for tilladelsens udstedelse. Rubrik 5 Mængde: Mængden af varer målt ved hjælp af den enhed, der er angivet i rubrik 6. Rubrik 6 Enhed: Den måleenhed, hvori den i rubrik 5 anførte mængde er udtrykt. Følgende enheder anvendes: »P/ST« for varer, der tælles i stk. (f.eks. masker), og »PA« for varer, der tælles i par (f.eks. handsker). Rubrik 7 Beskrivelse af varerne: En beskrivelse i almindeligt sprog, som er præcis nok til at muliggøre identifikation af varerne. Rubrik 8 Sted: Geonomenklaturkoden for den medlemsstat, hvor varerne befinder sig. Hvis varerne befinder sig i medlemsstaten for den udstedende myndighed, skal denne rubrik ikke udfyldes.			

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA